

S A M O R Z Ą D

POWIATU BĘDZIŃSKIEGO

Prenumerata kwartalna:

2 złote

numer pojedynczy 40 groszy.

Ogłoszenia zwykłe za tekstem

Cała strona 80 zł. 1/2 strony 40 zł.

1/4 strony 20 zł. 1/8 strony 10 zł.

drobne ogłosz. po 3 grosze za wyraz.

ORGAN URZĘDOWY POWIATOWEGO ZWIĄZKU KOMUNALNEGO POWIATU BĘDZIŃSKIEGO

Nr. 11

Będzin, dnia 15 lipca 1926 roku.

Rok 3

Treść numeru: DZIAŁ URZĘDOWY: 1. Okólnik Ministra Skarbu w sprawie pobierania kar za zwłokę od zaległych podatków. 2. Wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu w sprawie wymiaru państwowego podatku od nieruchomości (lokali). 3. Ogłoszenie Statutu służbowego dla pracowników Powiatowego Związku Komunalnego pow. Będzińskiego. 4. Zarządzenie Wydziału Pow. w sprawie przestrzegania przepisów ustawy drogowej. DZIAŁ NIEURZĘDOWY: 5. Referat o budowie wzorowej nowoczesnej rzeźni. 6. Sprawozdanie ze zjazdu uczestników kursów społeczno-rolniczych w Wojkowicach Kość. 7. Ogłoszenia.

DZIAŁ URZĘDOWY

Ministerstwo Skarbu
Departament Podatków
i Opłat
L. DPO. 5007/1.

Odpis

Warszawa, d. 2 lipca 1926 r.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Wszystkich Urzędów Skarbowych dla spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego, tudzież wszystkich Kas Skarbowych.

Stwierdzone zostało, że ilość zaległości podatkowych jest bardzo znaczna.

Przy ściąganiu obecnie tych zaległości władze skarbowe stwierdzają, że większość płatników nie byłaby w rzeczywistości w możności uiścić kwot podatkowych w przepisanych terminach, oraz że znaczny nieraz dla tych płatników ciężar stanowią kary za zwłokę.

Z uwagi na powyższe okoliczności oraz celem zachęty do wcześniejszego wpłacenia zaległości podatkowych, zarządza się za zasadzie art. 4 ust. z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721) co następuje:

W tych wypadkach, gdy zaległości podatków bezpośrednich i należytości stemplowych zostaną przez płatników uiszczone do dnia 15 lipca r. b. włącznie, należy pobierać tylko kary za zwłokę w wysokości 10/0 miesięcznie, licząc od ustawowych terminów płatności poszczególnych zaległości, zamiast normalnych kar za zwłokę, przewyższających tę stopę.

W wypadkach, gdy też same zaległości zostaną wpłacone w okresie od 16 do 31 lipca r. b. włącznie, nie, należy pobierać kary za zwłokę w wysokości 1 1/2 % dalej, przy uiszczeniu zaległości w okresie od 1 do 15 sierpnia r. b. włącznie 2% przy uiszczeniu w okresie od 16 do 31 sierpnia r. b. włącznie 30/0.

Po tym ostatnim terminie kary za zwłokę winny być pobierane w myśl obowiązujących przepisów.

Zarządzenie niniejsze nie powinno wpływać na zmniejszenie tempa egzekucji, przy której również należy stosować powyższe ulgi.

Ulgowe kary za zwłokę należy stosować bezwzględnie i podać je do najszerszej wiadomości płatników za pomocą obwieszczeń i komunikatów w prasie miejscowej treści następującej:

OBWIESZCZENIE (Komunikat)

Ministerstwo Skarbu zarządziło w drodze ulgi, aby podatnicy, którzy zapłacą przed dniem 1 września r. b. zaległe podatki i należności stemplowe zostali zwolnieni od ustawowych kar za zwłokę w wysokości 4% i aby pobierano od nich:

O ile zaległości zostaną wpłacone do dnia 15 lipca r. b. włącznie 10% miesięcznie za zwłokę.

O ile te same zaległości zostaną wpłacone w okresie od 16 do 31 lipca r. b. włącznie 1½%, w okresie od 1 do 15 sierpnia r. b. włącznie 2% i w okresie od 16 do 31 sierpnia r. b. włącznie 3%.

Po tym terminie powyższe ulgi stosowane nie będą.

Uchwalony przez ciała ustawodawcze, 10%-owy dodatek, Ministerstwo Skarbu zastosuje tylko do tych zaległości podatkowych, które nie zostaną uiszczone do 1 września r. b.

Leży więc w interesie płatników możliwie szybko uregulowanie zaległości tak rozłożonych na raty jak i nierozłożonych.

Minister Skarbu:
(—) **C. Klarner.**

Wydział Powiatowy
Sejmiku Będzińskiego
L. 13733/II

Będzin, d. 17. lipca 1926 r.

Do

Wszystkich Urzędów Gminnych
i Magistratu

m. Czeladzi

do ścisłego zastosowania się.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta:

w. z. (—) Cz. KOWALSKI.

Ministerstwo Skarbu
Departament Podatków
i Opłat
L. DPO. 200/IV.

Odpis.

Warszawa, d. 21 czerwca 1926,

Do

Wszystkich Izb Skarbowych.

W ślad okólnika z dnia 27 lutego 1925 roku L. DPO. 322/IV który pozostaje nadal w mocy Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że podstawą do wymiaru państwowego podatku od nieruchomości w myśl przepisów § 4-6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 523) jest wysokość otrzymywanego przez właści-

ciela nieruchomości komornego, względnie wartości czynszowa nieoddanego w najem lecz użytkowanego lokalu.

Skoro więc jakiś lokal, względnie budynek, nie jest wynajęty i to bez winy właściciela lub nie jest użytkowany przez samego właściciela i wogóle nie korzysta z tego lokalu nie korzysta w pewnym kwartale roku podatkowego, to temsamem niema podstawy do wymiaru podatku od nieruchomości względnie jej części i obliczenia kwoty podatkowej za czas trwania faktycznego niezamieszkania lub nieużytkowania lokalu. W razie zaś wymierzenia podatku od takiego lokalu winien Magistrat względnie Wydział Powiatowy na prośbę płatnika—po stwierdzeniu wyżej wymienionych faktów—umorzyć podatek, przypadający od budynku lub jego części za czas faktycznego użytkowania, jako niewłaściwie obliczony.

Za Ministra Skarbu:
(—) **G. Czechowicz**
Podsekretarz Stanu.

STATUT

służbowy, dla pracowników Powiatowego Związku Komunalnego pow. Będzińskiego, uchwalony na posiedzeniu Sejmiku w dniu 27 marca 1926 r.

W myśl art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków Zarządu i pracowników Związków Komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. № 118 poz. 107) oraz celem unormowania stosunków służbowych funkcjonariuszów Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie, na zasadach odpowiednio zbliżonych do przepisów ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, (Dz. Ust. R. P. № 21 poz. 164) Sejmik Powiatowy uchwala co następuje:

§ 1.

Stosunek służbowy funkcjonariusza Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie ma charakter publiczno-prawny; może być zmieniony, zawieszony lub rozwiązany przy zastosowaniu przepisów prawa publicznego, a w szczególności postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Funkcjonariuszy Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie dzieli się na dwie kategorie:

- 1) Urzędników etatowych,
- 2) funkcjonariuszów kontraktowych.

§ 3.

Stosunek służbowy funkcjonariusza wiąże się przez mianowanie z chwilą doręczenia mu pisma nominacyjnego.—W piśmie nominacyjnym winno być wymienione stanowisko służbowe, grupa i szczebel uposażenia, oraz świadczenia w naturze, które funkcjonariusz mianowany winien otrzymać. Równocześnie z doręczeniem nominacji funkcjonariusz winien otrzymać legitymację służbową, opatrzoną podpisem Przewodniczącego.

§ 4.

Mianowanie może nastąpić na stałe lub kontraktowe. Mianowanie do odwołania (pro wizoryczne) winno być uwidocznione w piśmie nominacyjnym. Pisma nominacyjne podpisuje Przewodniczący Wydziału Powiatowego, o ile późniejsze prawa o samorządzie powiatowym nie będą stanowiły inaczej.

§ 5.

Osoba, przeciw której toczy się postępowanie karno-sądowe lub upadłościowe albo też postępowanie o pozbawienie jej własnej woli, nie może być mianowaną funkcjonariuszem Powiatowego Związku Komunalnego dopóki trwa powyższe postępowanie.

Osoby karane za przestępstwa, pochodzące z chęci zysku nie mogą być w ogóle przyjmowane do służby samorządowej.

§ 6.

Urzędnikiem Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie może być mianowany jedynie obywatel polski, o nieskazitelnym przeszłości, posiadający zdolności do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych.

Uzdolnienie umysłowe urzędnika i niższego funkcjonariusza stwierdza Wydział Powiatowy na podstawie:

- a) posiadanych kwalifikacji naukowych,
- b) wyników odbytej praktyki i wykazanej w czasie tej praktyki znajomości ustaw i rozporządzeń w dziedzinie życia państwowego i samorządowego, oraz znajomości stosunków miejscowych.

§ 7.

Pod względem poziomu wykształcenia, wymaganego od kandydatów na stanowisko funkcjonariuszów Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie, ustanawia się w zasadzie następujące wymagania:

- a) na stanowisko kierowników poszczególnych działów gospodarki samorządowej — wyższe wykształcenie;
- b) na stanowisko referentów i pomocników referentów — średnie wykształcenie;

- c) na pozostałe stanowiska urzędnicze przynajmniej niższe wykształcenie i
- d) na stanowiska niższych funkcjonariuszy przynajmniej umiejętność czytania i pisania po polsku.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, Sejmik na wniosek Wydziału Powiatowego może uznać kandydata za uzdolnionego do zajmowania wyższego stanowiska, chociażby ten nie miał formalnych dowodów posiadania wykształcenia, przepisane dla danej kategorii stanowisk. W szczególności decyzja Wydziału Powiatowego w tych sprawach może zapaść w wypadkach stwierdzenia, iż:

- a) kandydat położył wybitne zasługi na polu pracy samorządowej,
- b) wykazał wybitne zdolności administracyjne lub
- c) udowodnił swą pracę dla dobra powiatu, że posiada dostateczną wiedzę faktyczną i teoretyczną do zajmowania odnośnego stanowiska.

§ 8.

Mianowanie urzędników na stanowiska służbowe stałe poprzedza jednoroczna służba przygotowawcza (praktyka).

Osoby dopuszczone do służby przygotowawczej, podlegają przepisom niniejszego statutu,—ustalonym dla urzędników, o ile nie zawiera on odrębnych dla nich postanowień.

W wypadkach wyjątkowych Wydział Powiatowy na wniosek Przewodniczącego może przedłużyć lub skrócić jednoroczny okres służby przygotowawczej lub uchwalić mianowanie urzędnika bez obowiązku odbycia służby przygotowawczej.

Kontraktowi funkcjonariusze w zasadzie praktyki nie odbywają, jakkolwiek na pewne stanowiska Wydział Powiatowy może zażądać praktyki i ustalić czas tej praktyki.

§ 9.

Objęcie służby winno nastąpić w dniu oznaczonym w piśmie nominacyjnym, o ile zaś dnia takiego nie oznaczono, to w ciągu dni 15-tu od doręczenia pisma nominacyjnego lub stwierdzającego dopuszczenie do służby przygotowawczej.

W celu objęcia służby funkcjonariusz winien zgłosić się do Przewodniczącego Wydziału lub do odpowiedniego kierownika działu, którego wymieni pismo nominacyjne.

§ 10.

Czas służby liczy się od chwili zamianowania na stanowisko służbowe.

Do czasu służby wlicza się: ochotnicza służba wojskowa, służba państwowa, komunalna lub czas odbytej praktyki w wolnych zawodach, zgodnie z art. 98 ustawy z dnia 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. R. P. № 116).

§ 11.

Wydział Powiatowy prowadzi dla każdego funkcjonariusza (praktykanta) wykaz stanu służbowego, do którego wpisuje się wszystkie istotne dane dotyczące funkcjonariusza oraz przebiegu jego służby, w szczególności zaś okoliczności, mające wpływ na przyznanie wyższego uposażenia służbowego.

Funkcjonariusz (praktykant) przy pierwotnym objęciu obowiązków służbowych, składa Wydziałowi Powiatowemu dokumenta osobiste, stwierdzające dane, wymienione w ustępie I-szym, w dalszym zaś

ciągu służby obowiązany jest składać dokumenty, o ile zmiany te nie wynikają z uchwał i postanowień Powiatowego Związku Komunalnego.

Wydział Powiatowy zatrzymuje w aktach urzędowych odpisy złożonych dokumentów, same zaś dokumenty zwraca ich właścicielowi.

Wzór wykazu stanu służby, jakoteż szczegółowe przepisy co do jego wypełnienia i prowadzenia wyda Wydział Powiatowy.

Funkcjonariusz ma prawo przeglądać wykaz stanu swej służby i sporządzać jego odpisy.

§ 12.

Dla funkcjonariuszów Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie ustanawia się następujące etaty stanowisk służbowych z określeniem wymaganych dla tych stanowisk kwalifikacji i przywiązanych do nich norm uposażenia,

L. p.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje	Grupa uposaż.
-------	---------------------	-----------------------	---------------

A. Administracja ogólna.

1	Sekretarz Sejmiku	Wykształcenie wyższe i 3-letnia praktyka samorządowa	VI
2	Inspektor Samorządu gminnego	Wykształcenie średnie i minimum 3 lata praktyki samorządowej	VII
3	Kierownik i referent działu finansowego	Wykształcenie średnie ukończenie szkoły handlowej, lub kursów buchalter.	VII
4	Rachmistrz	Wykształcenie średnie lub niższe i 3 lata praktyki buchalteryjnej	VIII
5	Pom. rachmistrza	Wykształc. nieukończone średnie i 3 lata praktyki kasowo-rachunkowej	IX
6	Kasjer	Dtto	VIII
7	Starszy kancelista	Wykształcenie nieukończone średnie i jednoroczna praktyka	X
8	Kancelista	Dtto	XI
9	Kancelista	Dtto	XI
10	Maszynistka	Dtto	XI
11	Maszynistka	Dtto	XI
12	Woźny	Umiejętność czytania i pisania	Wysok. upos. określi umowa nie wyżej jak XIV gr
13	Woźny	Dtto	Dtto
14	Szofer	Wykształcenie niższe i przepisany egzamin na kierowcę samochodu	Wysokość uposażeń określi umowa

B. Działy specjalne.

Dział Zdrowia i Opieki Społecznej.

15	Sejmikowy lekarz samorządowy	Dyplom lekarza i praktyka sanitarna	VII o ile funkcje lekarza pełni urzędnik państwowy statut niniejszy niema zastosowania
16	Referent	Wykształc. nieukończone średnie i praktyka	VIII

Dział Drogowo-Budowlany.

17	Kierownik - inżynier	kwalif. w-g wymagań wskazanych w rozp. R. P. z d. 12-VII 1922 r. (Dz. U. Nr. 64 p. 579) i okólniku Min. R. P. o kwalif. drogowej służby technicznej	VI
18	Technik	Dtto	VIII
19	Technik	Dtto	VIII
20	Drogomistrz	Dtto	X
21	Kreślarz - kancelista	Wykstałc. nieukończone średnie i praktyka techniczna	X
22	Kancelista	Wykształc. nieukończone średnie i praktyka	XII
23	Drogom. (jeden na 50-70 kilom.)	Jak w p. 20	X
24	Maszyniści (jeden walec parowy)	Umiejętność czytania i pisanie oraz praktyka przy walcach parowych	Wysokość uposażenia określi umowa
25	Szofer	Wykształcenie niższe i przepisany egzamin na kierowcę samoch.	Dtto
26	Goniec	Umiejętność czytania i pisanie	Uposaż. w-g umowy nie niższe od XVI grupy
27	Dróżnicy (jeden 4-8 kilometrów)	Umiejętność czytania i pisanie, znajomość przepisów służby drogowo-technicznej.	Uposaż. w-g umowy

Dział Weterynaryjny.

28	Sejmikowy lekarz weterynar.	Dyplom lekarza weterynar. i praktyka	VII, o ile funkcje pełni urzędnik państw. statutu niema zastosowania
----	-----------------------------	--------------------------------------	--

UWAGA: Przepisy niniejszego statutu nie dotyczą zatem pracowników w przedsiębiorstwach Pow. Związku Komunalnego powiatu Będzińskiego, ustalonych jako takich, w myśl § 4 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1925 r. (Dz. Ust. R. P. № 32 poz. 231), a mianowicie:

- 1) Powiatowej Kasy Oszczędności w Będzinie,
- 2) Cegielni Pow. Związku Komun. w Będzinie,
- 3) Drukarni i introligatorni Sejmiku w Będzinie,
- 4) Szpitala Powiatow. Powszechnego w Będzinie,
- 5) Szpitala dla dzieci w Siewierzu,
- 6) Szpitala dla chorych zakaźnych w Leśniowie,
- 7) Fermy rolno-doświadczalnej w Wojkowicach-Kościejnych,
- 8) Ambulktorium weterynaryjn. w Siewierzu,
- 9) " " w Koziegłowach,
- 10) " " i lecznicy dla zwierząt w Żarkach,
- 11) Schroniska dla sierot w Koziegłowach,
- 12) Domu Komunalnego w Będzinie;

również nie dotyczą te przepisy pracowników czasowych, przyjętych na służbę pomocniczą niestałą z wynagrodzeniem pozaetatowym, wyznaczonym przez Wydział Powiatowy Sejmiku Będzińskiego.

§ 13.

Funkcjonariusz Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie obowiązany jest wiernie służyć Rze-

czypospolitej, przestrzegać ściśle ustaw i przepisów, oraz powziętych przez Sejmik i Wydział Powiatowy uchwał, wypełniać obowiązki swego urzędu gorliwie, sumiennie i bezstronnie, oraz dbać według najlepszej woli i wiedzy o dobro sprawy publicznej i spełniać wszystko, co temu dobru służy a unikać wszystkiego, coby mu mogło zaszkodzić.

§ 14.

Funkcjonariusz obowiązany jest wykonywać uchwały Sejmiku i Wydziału Powiatowego i wypełniać każde zlecenie swoich przełożonych, o ile ono wyraźnie nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom ustawowym i powziętym przez ciała samorządowe uchwałom.

O ile zlecenie służbowe jest w przekonaniu urzędnika przeciwne dobru służby, albo dobru publicznemu w ogólności lub też zawiera znamiona pomyłki co do faktu, albo co do prawa, urzędnik obowiązany jest spostrzeżenie swoje wyjawic Przewodniczącemu Wydziału, lecz w razie potwierdzenia zlecenie to wykonać. O ile zlecenie wydane było ustnie, urzędnik może w wyżej wymienionym wypadku, zażądać potwierdzenia go na piśmie.

§ 15.

W razie koniecznej potrzeby funkcjonariusz obowiązany jest załatwiać czasowo na zlecenie przełożonych również takie czynności służbowe, które nie należą do jego zwykłych obowiązków służbowych.

§ 16.

Urzędnik obowiązany jest zachować w ścisłej tajemnicy wszystkie sprawy, o których powziął wiado-

mości dzięki swemu stanowisku służbowemu lub dowiedział się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych, o ile sprawy takie wyraźnie uznano za poufne, lub gdy utrzymania ich w tajemnicy wymaga dobro publiczne albo inne względy służbowe.

Urzednik powinien zachować tajemnicę wobec każdego, komu nie jest obowiązany donosić o tych sprawach służbowych, o ile jego przełożona lub bezpośrednio wyższa władza w poszczególnym wypadku nie uwolni go od tego obowiązku.

Urzednikowi nie wolno wyrażać poza urzędem zdania o załatwianych w urzędzie sprawach interesantów i prawdopodobnym ich wyniku.

Funkcjonariusz kontraktowy obowiązany jest zachować najściślej tajemnicę, co do wszystkich spraw służbowych, bez względu na to w jaki sposób powziął o nich wiadomość, wobec każdego, komu nie jest obowiązany donosić o sprawach takich służbowo.

Nie wolno funkcjonariuszowi kontraktowemu wywiadywać się potajemnie o sprawach służbowych lub umożliwiać to osobom trzecim.

§ 17.

Pod względem zachowania się obowiązują funkcjonariuszów Powiatowego Związku Komunalnego następujące zasady:

1) Urzednicy i kontraktowi funkcjonariusze powinni w służbie i poza służbą strzedz powagi swego stanowiska, zachowywać się zawsze zgodnie z wymaganiami karności służbowej i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć poważanie i zaufanie, którego stanowisko jego wymaga.

2) Funkcjonariuszowi Powiatowego Związku Komunalnego nie wolno wchodzić w związki i zmywy, które mogą zakłócić należyty bieg zarządu państwowego czy samorządowego lub normalnego toku urzędowania.

3) Wobec swych przełożonych, funkcjonariusz powinien zachować się z uszanowaniem, w stosunku zaś z innymi urzednikami i podwładnymi z uprzejmością.

4) W stosunku urzędowym z interesantami, funkcjonariusz powinien, zachowując należytą powagę, być bezstronnym, uprzejmym i w granicach dopuszczalnych służyć im radą i pomocą.

§ 18.

Funkcjonariuszowi P. Z. K. nie wolno ani przyjmować darów, ofiarowanych w związku z jego stanowiskiem urzędowym bezpośrednio lub pośrednio jemu lub rodzinie, ani też jakimkolwiek sposobem wywoływać zaofiarowanie takiego daru. Również nie wol-

no funkcjonariuszowi przez wyzyskiwanie swego stanowiska urzędowego przysparzać lub starać się o przysporzenie sobie lub rodzinie jakichkolwiek korzyści.

§ 19.

Funkcjonariusz powinien załatwiać, powierzone mu czynności możliwie szybko i celowo, jak również przestrzegać przepisanych godzin urzędowych, o ile tego wymagają względy służbowe sprawować czynności swe także poza przepisanimi godzinami zajęcia służbowego, Przewodniczący Wydziału Powiatowego może z ważnych powodów czasowo zwolnić funkcjonariusza od przestrzegania godzin urzędowych.

§ 20.

Funkcjonariusz obowiązany jest donieść natychmiast Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego o każdej przeszkodzie do pełnienia służby, wywołanej czy to chorobą, czy innymi uzasadnionymi powodami. Przewodniczący może żądać od funkcjonariusza udowodnienia tej przeszkody, a w przypadku choroby poddać go badaniu lekarskiemu.

Usprawiedliwiona nieobecność na służbie, a odnośnie co do urzednika - kobiety również nieobecność spowodowana okresem połogu nie pociąga za sobą ujemnych skutków służbowych, ani co do pobierania uposażenia, ani co do innych praw urzednika; urzednik kontraktowy, którego nieobecność na służbie wskutek choroby, a także urlopu, z powodu choroby trwa dłużej niż rok może być jednostronną uchwałą Wydziału Powiatowego zwolniony z urzędu.

§ 21.

Funkcjonariuszowi nie wolno przyjąć żadnej posady, ani stanowiska, ani też oddawać się poza urzędem takim zajęciom, których wykonywanie stoi w sprzeczności z jego obowiązkami służbowymi, przeszkadza mu w ścisłym wykonywaniu czynności urzędowych lub może wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczości lub interesowności.

Funkcjonariusz nie może zawierać transakcji gospodarczych w zakresie prowadzonej przez Powiatowy Związek Komunalny gospodarki.

Funkcjonariusz powinien donieść Wydziałowi Powiatowemu o każdym ubocznym zajęciu przynoszącym mu jakiejkolwiek korzyści materialne i zaniechać takich zajęć, które Wydział uzna za niedopuszczalne w myśl powyższych postanowień.

§ 22

Bez zezwolenia Wydziału Powiatowego nie wolno funkcjonariuszowi występować w charakterze rzeczoznawcy w sprawach pozostających w bezpośrednim związku z jego zadaniami służbowymi, wyjąwszy wypadek, gdy opinii jego, jako rzeczoznawcy, zażąda Sąd.

§ 23.

Urzędnik Powiatowego Związku Komunalnego, ustalony na swym stanowisku, posiada wszystkie prawa zastrzeżone niniejszym statutem i może być wydalony lub usunięty ze służby jedynie na skutek prawomocnej uchwały Wydziału Powiatowego, po zasięgnięciu opinii komisji dyscyplinarnej.

Prowizoryczne mianowanie nie może być podstawą do żądania nominacji na urzędnika stałego.

§ 24.

Funkcjonariuszowi służy przy wypełnianiu służby prawo do szczególnej ochrony prawnej, określone w ustawach karnych.

§ 25.

Urzędnik, oraz funkcjonariusz kontraktowy i praktykant, który przesłużył przynajmniej rok w Powiatowym Związku Komunalnym, ma prawo do corocznego urlopu wypoczynkowego, o ile nie zachodzą ważne przeszkody służbowe.

Praktykanci i urzędnicy mają prawo do urlopu wypoczynkowego a to do 10 lat służby przez 4, ponad 10 do 20 lat służby przez 5, ponad 20 lat służby przez 6 tygodni, przy uwzględnieniu lat służby z Par. 10.

Funkcjonariusze kontraktowi, mający od jednego roku do lat 10 służby, mają prawo do 2-ch tygodni urlopu, od lat 10 do 20 włącznie do 3-ch tygodni urlopu, wreszcie ponad lat 20 służby do 4-ch tygodni urlopu.

Do wymiaru urlopu wypoczynkowego Wydział Powiatowy może wliczyć wszystkie urlopy, udzielone funkcjonariuszowi w ciągu roku z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni trzech.

§ 26.

Wrazie wyjątkowego nawału pracy, Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo, odwołania z urlopu pracownika względnie zatrzymanie takowego na służbie.

Funkcjonariusz odwołany z urlopu w czasie jego korzystania otrzymuje nadto zwrot kosztów podróży z miejsca przebywania urlopowanego.

§ 27.

Funkcjonariusz może otrzymać urlop w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych lub poratowania zdrowia.

Urlopy do dni 30 udziela swoją władzą Przewodniczący Wydziału Powiatowego, zaś do 2-ch miesięcy Wydział Powiatowy.

Dłuższy urlop może być w nadzwyczajnych wypadkach przyznany przez Wydział Powiatowy, jednak bez wypłaty uposażenia.

§ 28.

Pobory funkcjonariuszów Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie oblicza się na tych samych podstawach, na jakich się oblicza pobory funkcjonariuszów państwowych (art. 3, 4, 5, 6 i 7 ustawy z dn. 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924). Ewentualne zmiany zasad obliczania poborów funkcjonariuszów państwowych dotyczyć będą automatycznie również pracowników Związku Komunalnego.

Pobory te nie mogą przekraczać poborów, odpowiadających następującym grupom uposażenia funkcjonariuszów państwowych w-g ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924)

Grupy VI-ej dla pracowników z ukończ. wyższem wykształceniem.

Grupy VII-ej dla pracowników z ukończ. średniem wykształceniem

Grupy VIII-ej dla pracowników z nieukończ. średnim i niższem wykształceniem.

Jednakże Sejmik Powiatowy, odnośnie funkcjonariuszów wyższych, poczynając od VIII stopnia służbowego, zaś Wydział Powiatowy dla pozostałych pracowników ma prawo w wypadkach przewidzianych art. 7 niniejszego statutu, przyznać pobory przywiązane do grupy bezpośrednio wyższej od tej, jaka im się należy w-g przepisów wymienionych w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu, lub jaka jest przywiązana do odpowiedniego stanowiska w Urzędach Państwowych.

Niezależnie od poborów obliczonych na wymienionych wyżej zasadach, Wydział Powiatowy w granicach kredytów, przyznanych przez Sejmik, może pewnym funkcjonariuszom przyznawać remunerację za pilne i gorliwe wykonywanie swych obowiązków służbowych, nadto maszynistom przy wałach parowych i dróżnikom przyznawać specjalne premje za wykonane prace akordowe.

Zaliczenie do kategorii stanowisk, oraz zaszeregowanie do grup i szczebli uposażenia w granicach ustalonych etatów i odpowiednio do postanowień niniejszego statutu, oraz w myśl uchwał Sejmiku dokonana Wydział Powiatowy.

§ 29.

Praktykanci mogą otrzymać na czas trwania służby przygotowawczej wynagrodzenie według uznania Wydziału.

§ 30.

Funkcjonariusz awansuje w zakresie ustalonych etatów do wyższych stopni służbowych mocą uchwały Wydziału Powiatowego, który przy obsadzaniu wakansu bierze pod uwagę przede wszystkim dotychczasowych urzędników bezpośrednio niższych stopni, według starszeństwa służbowego.

Przy awansowaniu funkcjonariusza należy uwzględnić uzdolnienie, użyteczność oraz szczególne ukwalifikowanie do danego stanowiska służbowego, wśród równych warunków lata służby.

§ 31.

W okresie, którego nie zalicza się do czasu służby czynnej (wysługi lat), funkcjonariusz nie może awansować, a praktykant nie może być mianowany urzędnikiem.

§ 32.

W razie wdrożenia przeciw funkcjonariuszowi (praktykantowi) postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo zawieszenia w pełnieniu obowiązków, niemożna, przed zakończeniem tego postępowania lub zniesienia zawieszenia, przyznać mu dodatku za wysługę lat, awansować go do wyższego stopnia służbowego, ani też mianować praktykanta urzędnikiem.

§ 33.

Celem zapewnienia funkcjonariuszom Powiatowego Związku Komunalnego opieki lekarskiej i aptecznej Sejmik Powiatowy ubezpiecza wszystkich funkcjonariuszów w Powiatowej Kasie Chorych i opłaca za nich składki „B”, a w razie zmiany ustawy o Powiatowych Kasach Chorych w duchu wykreślenia funkcjonariuszów komunalnych z pod opieki Kas Chorych, Sejmik Powiatowy, zorganizuje własną pomoc lekarską i apteczną względnie finansuje takową.

§ 34.

Funkcjonariuszowi stałemu lub kontraktowemu, może w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, przyznać Wydział Powiatowy bezprocentową zaliczkę funkcjonariuszowi stałemu, kontraktowemu jednomiesięczną pensję. Zaliczka winna być zwrócona równymi ratami miesięcznymi najdalej w ciągu jednego roku.

Udzielenie większej zaliczki może nastąpić tylko na mocy uchwały Sejmiku Powiatowego, który jednocześnie określi warunki zwrotu.

§ 35.

Aż do czasu ustawowego uregulowania spraw emerytalnych pracowników Powiatowych Związków Komunalnych, funkcjonariusze Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie, znajdujący się na stanowiskach służbowych, do których w chwili uchwalenia

niniejszego statutu przywiązane są t. zw. dodatki komunalne, otrzymywać mają dodatek komunalny w 150% całkowitych poborów, określonych w myśl postanowień niniejszego statutu za wyjątkiem tych pracowników, którzy podpadają pod par. 3-ci poz. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a mianowicie: A. Latuska, J. Babiarza, E. Nowakiewicz, C. Sztajnera, St. Gruszki i M. Matysówny.

Nie dotyczy to jedynie funkcjonariuszów kontraktowych z którymi zawierany jest kontrakt służbowy. Niektórzy funkcjonariusze Powiatowego Związku Komunalnego mogą na mocy uchwały Wydziału Powiatowego otrzymywać w naturze mieszkanie z przynależnościami, za zwrotem wartości tych świadczeń.

Również do czasu wprowadzenia w życie ustawy emerytalnej dla pracowników komunalnych Sejmik Powiatowy wypłacać będzie z funduszy Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie składki na fundusz „B” istniejącej Kasy Przewodności funkcjonariuszów komunalnych w Będzinie, w wysokości wkładów członka Kasy, uchwalonych oddzielnie statutem przez Sejmik Powiatowy.

§ 36.

Stosunek służbowy funkcjonariusza Powiatowego Związku Komunalnego w Będzinie może być rozwiązany:

a) funkcjonariusza stałego:

- 1) z powodu śmierci,
- 2) z powodu choroby, która uniemożliwia funkcjonariuszowi pełnienie swych obowiązków nieprzerwanie dłużej aniżeli w ciągu roku.
- 3) w wypadkach gdy odcinany etat z powodu zmian organizacyjnych zostanie zwinięty. W tych ostatnich wypadkach (punkt 5) obowiązuje Sejmik jednoroczne wypowiedzenie lub wypłata odszkodowania w wysokości jednej rocznej pensji, obliczonej w-g norm ostatniego miesiąca, przed rozwiązaniem stosunku służbowego.

4) W razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu karnego, pociągającym za sobą utratę zdolności do zajmowania takiego stanowiska.

b) Funkcjonariusza kontraktowego obowiązująca umowa z nim zawarta.

c) praktykanta.

Stosunek służbowy praktykanta można, rozwiązać w każdym czasie, mocą jednostronnej decyzji Przewodniczącego Wydziału, gdy ten uzna, że praktykant nie jest zdolny do sprawowania urzędu, w którego zakresie służba przygotowawcza się odbywa.

O ile zachowanie się praktykanta, było przez czas pełnienia służby przygotowawczej bez zarzutu, Wydział Powiatowy może przyznać temuż przy zwolnieniu zasiłek według uznania Wydziału.

§ 37.

Każdy funkcjonariusz stały i kontraktowy ma prawo zgłosić na piśmie wystąpienie ze służby. Funkcjonariusz stały obowiązany jest zgłosić wystąpienie przynajmniej na trzy miesiące naprzód przed opuszczeniem stanowiska.

§ 38.

W razie śmierci funkcjonariusza stałego pozostająca na jego utrzymaniu rodzina otrzymuje zasiłek w wysokości trzymiesięcznej pensji.

§ 39.

Bezpośredni i pośredni przełożeni, oraz Wydział Powiatowy i Sejmik, drogą uchwały, mają prawo wytykać i ganić funkcjonariuszom niewłaściwości w spełnianiu swych obowiązków, oraz niedbalstwo w służbie.

§ 40.

Funkcjonariuszów, którzy naruszają obowiązki swoje, stanowiska i urzędu w służbie lub poza służbą przez czyn, zaniechanie lub zaniedbanie, pociąga się, niezależnie od ich sądowej odpowiedzialności karnej lub dyscyplinarnej do odpowiedzialności dyscyplinarnej lub porządkowej według przepisów niniejszego statutu.

§ 41.

Funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za występki służbowe, odpowiedzialność zaś porządkową za wykroczenia służbowe.

§ 42.

Występkiem służbowym jest także naruszenie obowiązków służbowych, które powoduje obrazę interesu publicznego lub naraża dobro publiczne na szkodę.

Wykroczeniem służbowym jest każde naruszenie obowiązku służbowego, nie posiadające wyżej podanych znamion występkę służbowego.

Zbieg kilku wykroczeń służbowych lub ich powtarzanie się, jak również wykroczenie wśród okoliczności szczególnie obciążających, uważa się za występki służbowy.

§ 43.

Postępowanie dyscyplinarne lub porządkowe z powodu naruszenia obowiązków służbowych, które posiada znamiona czynu karygodnego, ściganego ustawami karnymi, może się toczyć równocześnie z karą postępowaniem sądowym w tej samej sprawie może być jednak zawieszone aż do czasu ostatecznego zakończenia karnego postępowania sądowego.

§ 44.

Funkcjonariusz skazany prawomocnym wyrokiem sądu karnego podlega wydaleniu ze służby bez postępowania dyscyplinarnego o ile skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego.

§ 45.

Do postępowania porządkowego i dyscyplinarnego nie należy rozstrzyganie o pretensjach cywilnych. Również nie należy wydawanie orzeczeń w sprawach o czyny, wymienione w art. 64 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. № 94 poz. 747).

§ 46.

Za wykroczenie służbowe nakłada się następujące kary porządkowe:

- 1) upomnienie,
- 2) skrócenie lub odmowa urlopu wypoczynkowego.

§ 47.

Za występki służbowe nakłada się następujące kary porządkowe:

- 1) nagana,
- 2) odliczenie lat służby od roku do trzech,
- 3) grzywna do wysokości zł. 100,
- 4) przeniesienia na Urząd niższej kategorii,
- 5) złożenie z urzędu.

§ 48.

Kary porządkowe nakłada Przewodniczący Wydziału Powiatowego bezpośrednio, o ile nie zdecyduje sprawy przekazać Komisji dyscyplinarnej. Przed nałożeniem kary porządkowej należy dać możliwość obwinionemu usprawiedliwienia się, kar porządkowych nie wciąga się do wykazu stanu służby.

§ 49.

Do odpowiedzialności dyscyplinarnej pociąga funkcjonariuszów Wydział Powiatowy.

Kary dyscyplinarne nakłada Wydział Powiatowy na mocy opinii Komisji Dyscyplinarnej.

Komisja dyscyplinarna proponuje rodzaj kary na podstawie wyniku postępowania dyscyplinarnego, przeprowadzonego w myśl specjalnych przepisów o organizacji Komisji dyscyplinarnych. Akta Komisji winny być przedkładane do Wydziału Powiatowego.

§ 50.

Przy karach dyscyplinarnych nagany i odliczenia lat służby, funkcjonariusz nie może awansować, przy karze nagany przez rok jeden, przy karze odliczenia lat, przez czas trwania tej kary.

§ 51.

Karne wydalenie funkcjonariusza ze służby po-
ciąga za sobą utratę wszystkich praw, z piastowaniem
urzędu związanych.

§ 52.

Komisja dyscyplinarna składa się z superarbitra,
jako przewodniczącego i z czterech członków, z któ-
rych dwu wybierają pracownicy Pow. Związku Komu-
nalnego, a dwóch Wydział Powiatowy, organizację
Komisji w szczególności określa specjalne przepisy,
które wyda Wydział Powiatowy.

§ 53.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem uch-
walenia go przez Sejmik i ewent. zatwierdzenie przez
Władzę Nadzorczą.

Zmiana statutu może nastąpić wyłącznie na mo-
cy uchwały Sejmiku Powiatowego.

§ 54.

Wykonanie niniejszego statutu powierza się Wy-
działowi Powiatowemu.

Statut niniejszy został przedstawiony Panu Woje-
wodzie w dniu 22/VI 1926 № 12651/I/26.

Przewodniczący Sejmiku Powiatowego
STAROSTA:

(—) *R. Trzciniński.*

WYDZIAŁ POWIATOWY
Sejmiku Będzińskiego

L. 12108/IV/26

Okólnik Nr. 44.

Będzin, dnia 12.VII.1926 r.

Do

Wszystkich Urzędów Gminnych
powiatu Będzińskiego.

Wobec często powtarzających się wypadków
utrudniania ruchu na drogach publicznych, zwłaszcza
samochodom oraz karygodnych zamachów na bezpie-
czeństwo życia lub mienia jadących, przypominam
obowiązek ścisłego przestrzegania przepisów Ustawy
z dn. 7.1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656).

W myśl art. 4 powyższej ustawy nie wolno ta-
mować lub utrudniać ruchu na drogach publicznych
wobec czego każda przeszkoda lub utrudnienie w ru-
chu z rozmysłu, z braku ostrożności lub niedbalstwa
stanowi karalne wykroczenie.

Do przeszkód w ruchu zalicza się nietylko bez-
pośrednie tamowanie ruchu na drodze publicznej, lecz
także wykonywanie obok drogi czynności, lub umie-
szczanie obok drogi przedmiotów, które w jakikol-
wiek sposób utrudniać mogą ruch na drogach, oraz
układanie dużych kamieni na drodze, rozrzucanie na
drogach rozbitych butelek, starego żelaza i innych
ostrzych przedmiotów dziurawiących gumy, obrzucanie
ziemią i kamieniami jadących, rozmyślnie nieusu-
wanie się z drogi przed przejeżdżającymi samocho-

dami, przebieganie z jednego pobocza drogi na dru-
gie mimo sygnału samochodowego, nie usuwanie
się pojazdów na prawą stronę jezdni na dany sygnał
przez samochód wyprzedzający i t. p.

O ile zatem poszczególne wykroczenie nie sta-
nowi czynu podpadającego pod surowsze sankcje ko-
deksów karnych, należy stosować doń przepisy arty-
kułu 35 o odpowiedzialności majątkowej osób trze-
cich za wyrządzoną szkodę na drogach publicznych.
Wyjaśniam, iż przez szkodę należy rozumieć nietyl-
ko uszkodzenie drogi o czym wspomina dział II
§§ 4-12 rozp. z dnia 26.VI.1924 r. (Dz. Ust. Rz. P.
Nr. 61 poz. 611) lecz także wszelką szkodę wyrzadzo-
ną osobom, pojazdom etc. korzystającym z drogi.

Polecam zatem stale zwracać uwagę tak mło-
dzieży, jak i dorosłych, że podobne zamachy zagra-
żają mieniu i życiu ludzkiemu i mogą wywołać r
obliczalne szkody tak dla przejeżdżających, jak i dla
sprawców względnie ich rodziców ewentualnie spo-
wodować odpowiedzialność majątkową całej wsi lub
osady.

Według bowiem przepisów obowiązujących, w
razie popełnienia któregośkolwiek z tych wyk
na drogach publicznych, za szkody z tego powodu
wynikłe odpowiedzialność majątkowa ciąży za dzieci
nieletnie na rodzicach, za służęc niżej lat 14 na służ-
bodawcach w razie zaś niewykrycia sprawcy szkód,
odpowiedzialność ponosi wieś, osada lub miasto, na
terenie których popełniono wykroczenie i wyrządzono
szkodę.

Zauważa się w końcu, że w wypadkach, gdy
szkody takie dotyczą cudzoziemców przejeżdżających
przez nasz kraj, wyrabia się ujemna opinia o naszej
kulturze.

Przewodniczący Sejmiku Powiatowego
STAROSTA:

w. z. (—) Cz. Kowalski.

Kierownik

Działu Drogowo-Budowlanego

Inżynier:

(—) **E. Nowakiewicz.**

Dział nieurzędowy.

REFERAT

**o budowie wzorowej nowoczesnej rzeźni, ogłoszony
przez lekarza Medycyny Weterynaryjnej
Eugeniusza Schönborna.**

(Dalszy ciąg)

Przy dodaniu zaś mleka wapiennego w mniejszej
ilości, odkażająca właściwość wapna sprowadza się
prawie do zera, odkażane przeto wapnem ścieczyny,

nie są w całości pozbawione zarodków chorobotwórczych. Poza to chociaż wapno klaruje ścieczyny i osadza substancje w nich zawieszone, to rozpuszczone przez nie związki organiczne osiadają bardzo słabo i w bardzo nieznacznej ilości. Przy dodawaniu większej ilości wapna, w stosunku potrzebnym do odkażenia ścieków i zupełniejszego osadzenia ciał zawieszonych, niektóre ciała organiczne rozpuszczają się, wskutek czego wody po oczyszczeniu wapnem jeszcze więcej obfitują w rozpuszczone związki organiczne, skłonne do rozkładu i gnicia. Przy oczyszczaniu ścieków za pomocą związków żelaza i innych odczynników nie osiągamy także w całym tego słowa znaczeniu zamierzonego celu, gdyż ścieczyny nie udaje się zbliżyć pod względem składu i właściwości fizycznych do zwyczajnej wody.

Pomimo to jednakże klarowane wyżej opisanym sposobem mechanicznym i następnie oczyszczone również omówionym przez nas sposobem chemicznym ścieki rzeźniane, o tyle pozbywają się pierwotnych niebezpiecznych właściwości, że mogą być odprowadzone do naturalnych zbiorników wód. Sposób więc ten zasługuje na pilną uwagę przy budowie rzeźni. Dla mechanicznego klarowania ścieków za pomocą zwykłego odstawiania w studniach klarujących i dalszego pozatem chemicznego oczyszczania, stosowane są najróżnorodniejsze skomplikowane systemy, polegające na jednej i tej samej zasadzie, a różniące się tylko w szczegółach oddzielnych swych części.

Nie naszą lecz techniki będzie rzeczą zastosowanie tego lub innego systemu urządzeń mechaniczno-chemicznego oczyszczania ścieków. Zaznaczam tylko, że powszechnie uznane są za najlepsze urządzenia basenowe systemu Nansen-Millera. Na zakończenie kwestji mechaniczno-chemicznego oczyszczania ścieków rzeźnianych warto wspomnieć o zastosowaniu w tym celu basenów systemu „Chembeau”. Jak Panom wiadomo odkażanie ścieków daje się osiągnąć za pomocą mechanicznego i chemicznego oczyszczania lecz także przy zastosowaniu procesów utleniających to jest nityfikacji. W tym wypadku stawia się za zadanie współdziałanie gnicia i rozkładów i zawieszonych w wodach ściekowych substancji organicznych. Osiąga się to przez silne rozmnożenie drobnoustrojów, które żyjąc przetwarzają zawierające się w ścieczynach części organiczne, w proste związki nieorganiczne-sole. Wychodząc z tej zasady, dla oczyszczania wód odpływowych gospodarczych i domowych z ekskrementami ludzkimi włącznie, w ostatnich czasach zaczęto posilkować się basenami systemu Chembeau, które rozmieszczają się na niewielkiej przestrzeni jeden od drugiego i łączą się pomiędzy sobą za pomocą rur.

Baseny te powinny być urządzone w ten sposób, aby ściekające od pierwszego zbiornika ścieczyny mogły pozostawać tu przez czas dłuższy, w ciągu którego części cięższe miałyby czas osiąść na dno, znajdujące się zaś w stanie zawieszenia, oraz rozpuszczone części organiczne, wskutek powodowanego działalnością drobnoustrojów rozpadu przejść w związki nieorganiczne. W miarę napelnienia pierwszego zbiornika, odstąpiła już woda ściekowa przelewa się za pośrednictwem rury syfonowej do drugiego basenu,

z tąd ścieka do trzeciego i nareszcie uchodzi przez kanał odpływowy do wodozbioru naturalnego to jest do rzek, ruczajów i t. d. Samo urządzenie oraz zasada działania basenów oczyszczających systemu Chembeau jest bardzo prostą i przy znacznym zagłębieniu tych basenów w ziemi i chermetycznym ich zamknięciu usuwa się możliwość zatrucia powietrza przez podlegające rozkładowi w basenach substancje organiczne. Przy znacznej pojemności każdego z należących do tego systemu basenów, gromadzące się tu ścieczyny, pozostając przez dłuższy czas w spokoju podlegają dostatecznemu mechanicznemu oczyszczeniu przez osiadanie oraz proces mineralizacji, wskutek czego odpływająca z ostatniego basenu woda ściekowa staje się odkażoną i oczyszczoną-sklarowaną. Ponieważ sposób ten dał zadawalniające wyniki przy oczyszczaniu wód ściekowych gospodarczo-domowych w bardzo wielu instytucjach społecznych jako to w szpitalach, koszarach, w domach mieszkalnych i t. p., przeto w roku 1900 zastosowano system ten przy budowie rzeźni w Piotrkowie a w 1901 przy budowie rzeźni w Łodzi. Więcej tego systemu nigdzie już niestosowano gdyż ujemne strony basenów systemu Chembeau w oczyszczaniu ścieczyny rzeźnianych dostatecznie się już dzisiaj wyjaśniły, o czem poniżej powiemy kilka słów.

c. d. n.

Ze zjazdu uczestników kursów społeczno-rolniczych w Wojkowicach-Kośc.

W dniu 11 b. m. odbył się zjazd rolników, którzy w roku 1924 i 1925 ukończyli 2-tygodniowe kursy społeczno-rolnicze na fermie w Wojkowicach-Kościelnych. Na zjazd przybyło 27 gospodarzy i kilku członków Sejmiku żywo interesujących się sprawą podniesienia kulturalnego wsi. Obok uczestników kursów w zjeździe brali udział okoliczni gospodarze. W charakterze gościa brał udział w Zjeździe p. W. Bronikowski z Siewierza, asystent Katedry Organizacji Gospodarstw Akademii Rolniczej w Dublinach. Zjazd otworzył p. Adam Bacia, kierownik instruktorjatu gospodarstw wiejskich Sejmiku, witając przybyłych na Zjazd kursistów, oraz scharakteryzował dotychczasowe prace Sejmiku, zmierzające do zorganizowania rolników w kółkach rolniczych i placówkach gospodarczych mających na celu przeróbkę i zbyt produkcji gospodarstw.

Następnie przemawiał Inż. J. Masior, kierownik inspektoratu M. T. R., dając słuchaczom wyczerpujący obraz dróg i kierunków organizacji i postępu drobnego gospodarstwa.

Pogadankę z dziedziny przeróbki mlecznaw, organizacji zbytu masła i innych produktów hodowlanych wygłosił p. Górecki, inspektor mleczarstwa podkreślając, iż w pracy nad podniesieniem hodowli bydła i świń, oraz w zorganizowanej przeróbce i zbycie produktów tej gałęzi gospodarstwa widzi jedyną drogę do podniesienia dochodu z gospodarstwa i dojścia drobnego rolnika do dobrobytu.

Wygłoszone referaty wywołały ożywioną dyskusję, która świadczyła, iż wychowankowie kursów interesują się sprawami nie tylko swoimi własnymi, lecz mogą również być pionierami wśród najbliższego otoczenia na wsi.

Dość liczny zjazd, jak również nastrój i zainteresowanie światlejszych w powiecie rolników sprawami postępu wsi daje dowód, iż społeczeństwo rolników przestało być bierne w stosunku do akcji żywotnych interesów podniesienia dobrobytu ogółu obywateli i Państwa.

Na zakończenie uczestnicy Zjazdu zwiedzili pola doświadczalne fermy, otrzymując informacje z dziedziny organizacji gospodarstwa polowego, płodozmianu i szkodników roślinnych.

W wolnych wnioskach postanowiono urządzić na jesieni Zjazd, mający na celu szczegółowe zaznajomienie rolników z metodami wychowu i żywienia bydła, oraz przeróbki mleczywa. W miesiącu sierpniu postanowiono urządzić zbiorową wycieczkę na wystawę rolniczo-przemysłową w Częstochowie.

Informacje

w przedmiocie nowych zarządzeń i ważniejszych spraw.

KREDYTY NA ZAKUP NAWOZÓW SZTUCZNYCH.

Rozumiejąc, że zwiększenie zużycia nawozów sztucznych jest jednym z głównych czynników zwiększenia produkcji rolnej, i że wobec wielkiego wyczerpania rolnictwa z kapitałów obiegowych konsumpcja nawozów może wzrosnąć tylko przy zaopatrzeniu rolnictwa w tani i dogodny kredyt, Rząd od dłuższego czasu czyni wysiłki w kierunku zorganizowania szerokiej akcji kredytowej na cele nawozowe. Poza przyznanymi przez Bank Polski i Bank Gospodarstwa Krajowego kredytami redyskontowymi dla przemysłu superfosfatowego, potasowego i azotowego, poważną akcję w dziedzinie zaopatrzenia rolnictwa w nawozy rozwinie w najbliższych dniach Państwowy Bank Rolny, który dnia 5 b. m. otrzymał powiększenie kredytu redyskontowego w Banku Polskim na cele nawozowe o sumę 4.500.000 zł.

Państwowy Bank Rolny będzie dostarczał rolnikom nawozów sztucznych za pośrednictwem spółdzielni rolniczo-handlowych, spółdzielni kredytowych (banki ludowe, kasy spółdzielcze i t. p.), kas gminnych, a gdzie niema takich organizacji, bezpośrednio grupom rolników na zasadzie t. zw. solidarnej odpowiedzialności przy zamówieniach conajmniej całego ładunku wagonowego. Rolnicy otrzymają nawozy na kredyt z terminem płatności do 15 stycznia 1927 r. Kredyt oprocentowany będzie na 13% w stosunku rocznym. Prowizji Bank nie będzie pobierał.

WYPŁATY BEZGOTÓWKOWE PRZEKAZÓW POCZTOWYCH. Udogodnienia i korzyści, wynikające z obrotu bezgotówkowego, szeroko stosowanego za-

granicą, wprowadza rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 5 lipca 1926 r. o bezgotówkowych wpłatach przekazów pocztowych przez władze, urzędy państwowe i podległe im instytucje oraz związki samorządowe.

Na mocy tego rozporządzenia wymienione władze i instytucje oraz związki samorządowe, mające siedzibę tam, gdzie istnieją oddziały Banku Polskiego mogą, o ile posiadają w tych oddziałach rachunki żyrowe—posługiwać się przy wpłatach kwot przekazów pocztowych w miejscowym urzędzie pocztowym zamiast gotówką czekami przelewowymi (obrachunkowymi) ze swego rachunku żyrowego w Banku Polskim na takiż rachunek w tym Banku urzędu pocztowego.

Poza tem władze, urzędy państwowe i podległe im instytucje państwowe, mające swą siedzibę w miejscowościach, w których niema oddziału Banku Polskiego, mogą—o ile posiadają konta—posługiwać się przy wpłatach przekazów pocztowych w miejscowym urzędzie pocztowym w miejsce gotówki czekami przelewowymi P. K. O. ze swego konta na konto P. K. O. tej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, której podlega urząd pocztowy, przyjmujący wpłatę przekazów.

Jeśli w danej miejscowości jest więcej urzędów pocztowych, przyjmowanie wpłat przekazowych przy pomocy czeków na Bank Polski, względnie czeków P. K. O., odbywa się wyłącznie w głównym urzędzie pocztowym.

Powyższe udogodnienia nie dotyczą jednak taryfowych opłat przekazowych, które wpłaca się niezmiennie gotówką.

CENA SPRZEDAŻNA ZNACZKÓW STEMPLOWYCH i URZĘDOWYCH BLANKIETÓW WEKSLOWYCH. Na podstawie ustawy z dnia 1 lipca b. r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 63, poz. 376) Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dn. 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, poz. 772) podwyższyło z dniem 16 lipca b. r. o 10% nominalnej wartości cenę sprzedażną urzędowych blankietów wekslowych oraz znaczków stemplowych z wyjątkiem znaczków wartości nominalnej 5 gr.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 13/VII. b. r. L. DK. 2681/WAK. poleciło kasom skarbowym, aby w czasie od dnia 16 lipca 1926 r. tak przy odręcznej sprzedaży jako też przy wydawaniu upoważnionym dystrybucjom wyżej wymienionych znaczków wartościowych, doliczały 10% tytułem nadzwyczajnego dodatku do ceny nominalnej tych znaczków.

Pobrany 10% dodatek należy zarachować na dział 6 § 15 nadzwyczajnego preliminarza budżetu Ministerstwa Skarbu na rok 1926 pod nazwą: „Nadzwyczajny dodatek do danin publicznych”.

Przypadająca dystrybutorom prowizję obliczać należy od ceny nominalnej znaczków wartościowych, przeto 10% dodatek ma wpłynąć w całości do Skarbu Państwa bez potrącenia prowizji.

W rachunkach i sprawozdaniach wykazywać należy obrót znaczków wartościowych według ceny nominalnej, t. j. bez doliczenia 10% podwyżki.